

ΕΥΡΩΣΤΡΑΤΟΣ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΚΑΙ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

τού Βασίλη Μαγγίνα
πρ. Κυβερνητικού Εκπροσώπου,
πρ. Υπεύθυνου Εξωτερικών τής Ν.Δ.

Όταν, στις 12.6.1975, ο **Κων.Καραμανλής** υπέβαλε στις, τότε, Ευρωπαϊκές Κοινότητες τό αίτημα για τήν ένταξη τής Χώρας μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια, σέ μήνυμά του πρός τόν ελληνικό λαό, μεταξύ άλλων, υποστήριζε.

« Πέραν όμως τών οικονομικών λόγων, τήν ταχύτεραν κατά τό δυνατόν ένταξη μας στις Ε.Κ. επιβάλλουν λόγοι πολιτικοί, λόγοι κυριολεκτικώς εθνικοί. Διότι είναι πλέον σαφές ότι η Ελλάς εντασσομένη στην Ευρώπη θά επιτύχει καί τήν ενίσχυση τής εξωτερικής της ασφάλειας καί τήν κατοχύρωση τού δημοκρατικού της πολιτεύματος.»

Αυτό υπήρξε τό κυρίαρχο πολιτικό επιχείρημα για τήν άμεση έναρξη τών διαπραγματεύσεων ένταξης. Επιχείρημα πού έγινε τότε αποδεκτό από όλες τίς Χώρες, Μέλη παρά τό γεγονός ότι ένα μόλις χρόνο πρίν, τόν Ιούλιο τού 1974, πολλές ευρωπαϊκές δυνάμεις είχαν, μάλλον μέ κάποια «διακριτικότητα», αντιμετώπισει τήν τουρκική εισβολή στην Κύπρο....

Επιχείρημα, επίσης, πού ο Καραμανλής προέβαλε ακριβώς διότι λίγους μήνες πρίν. είχαμε φθάσει στά πρόθυρα τής σύρραξης μέ τή γειτονική Τουρκία, ακριβώς λόγω τής εισβολής.

Τό ίδιο επανελάμβανε, σχεδόν μονότονα, καί μετά λίγα χρόνια ο Καραμανλής, όταν υπέγραφε τήν Συμφωνία Ένταξης αλλά καί τήν 1.1.1981, όταν άρχισε η εφαρμογή τής Συνθήκης.

Εκτιμώ ότι η σύντομη αυτή ιστορική αναδρομή, φωτίζει μέ τόν πιό σαφή τρόπο τήν σημασία πού ορθά απεδίδετο στην είσοδό μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια αλλά καί γεννά τό επιτακτικό, τό εθνικό χρέος νά διαφυλάξουμε, χωρίς παραχωρήσεις, αυτή τήν μεγάλη επιτυχία.

Σήμερα, εικοσιδύο χρόνια μετά τήν ένταξή μας τίθεται σέ κίνδυνο εκείνη η ιστορική κατάκτηση.

Τό σχέδιο, γιά τόν ρόλο τής Τουρκίας, στόν λεγόμενο Ευρωστρατό καί η τυχόν αποδοχή του από τήν Κυβέρνηση Σημίτη, αναιρεί στήν ουσία τόν κυρίαρχο λόγο τής ένταξής μας στήν Ευρώπη. Σχέδιο,τό οποίο βεβαίως η Τουρκία ασμένως έσπευσε νά αποδεχθεί.

Αναιρεί όμως καί τίς βασικές αρχές λειτουργίας καί τίς αξίες τής σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης. **Η αλληλεγγύη, οί κοινοί οικονομικοί καί πολιτικοί στόχοι, τά κοινά οράματα γιά ενιαίο ευρωπαϊκό Σύνταγμα καί ομοσπονδιακή δομή,** θά αποτελούν **παρωδία καί λόγια κενά περιεχομένου,** άν μία Χώρα εκτός Ευρώπης, η Τουρκία, επιβάλλει τελικώς, τήν δική της θέληση σέ βάρος μιάς Χώρας,Μέλους, τής Ελλάδος
Τό γεγονός ότι η Τουρκία ανήκει στό NATO καί ότι ο ευρωστρατός, κατ' ανάγκην, θά στηριχθεί στίς συμμαχικές στρατιωτικές δυνάμεις, **δέν μπορεί νά αναχθεί στό σώμα τού τουρκικού εκβιασμού,** ούτε βεβαίως νά καταστήσει τήν Ελλάδα θύμα μιάς ρύθμισης, όταν η ίδια είναι καί αυτή Μέλος τού NATO αλλά καί τής Ε.Ε.

Η στάση, εξάλλου, τών ΗΠΑ, μιάς φίλης καί συμμάχου Χώρας, δέν είναι δυνατόν νά αποβλέπει στή διακύβευση τών κυριαρχικών δικαιωμάτων μιάς άλλης συμμάχου Χώρας, τής Ελλάδος, όταν μάλιστα ο ευρωστρατός, μεταξύ άλλων, θά «ανακουφίσει» τόν ίδιο τόν αμερικανικό παράγοντα από στρατιωτικές επεμβάσεις καί συνεπώς καί οικονομικές επιβαρύνσεις. Ηδη τό αμερικανικό Πεντάγωνο ανεκοίνωσε τήν πρόθεσή του νά περιορίσει, μέσα στό 2002, τίς αμερικανικές δυνάμεις στήν Βοσνία από 18.000 σέ 6.000 άνδρες.

Είναι βεβαίως δεδομένο, ότι η αμερικανική εξωτερική πολιτική επιδιώκει τήν ισορροπία μεταξύ Ελλάδος καί Τουρκίας. Καί αυτό είναι, από πολλών ετών, κατανοητό. **Αφορά όμως τίς δικές της σχέσεις μέ τίς δύο συμμάχους της, στήν περιοχή.** Τήν ισορροπία μάλιστα αυτή τήν έχουμε, επίσης πρό πολλών ετών, αποδεχθεί, παρά τίς, όχι σπάνιες, μεροληπτικές ενδείξεις καί συμπεριφορές σέ βάρος μας....

Τό κυρίαρχο όμως ζήτημα είναι η στάση τών ευρωπαϊών εταίρων μας. Και ασφαλώς η στάση τής Κυβέρνησης Σημίτη στό όλο θέμα.

Βεβαίως, τό ΠΑΣΟΚ τήν εποχή τής ένταξής μας στή Ευρώπη, δέν ενδιαφερόταν παρά μόνον γιά τήν ...κατάκτηση τής εξουσίας καί γιά τόν σκοπό εκείνο εμάχεται τούς πάντες καί τά πάντα. Από τήν «επάρατο δεξιά» μέχρι τήν ΕΟΚ καί τό ΝΑΤΟ, προτείνοντας ... τρίτους δρόμους προοπτικής καί εθνικής υπερηφάνειας, μέ κατεύθυνση άλλοτε τόν Καντάφι, άλλοτε τόν Τσαουσέσκου καί ενίοτε τόν ...πλησιέστερο Εμβέρ Χότζα.

Τά χρόνια, ωστόσο, πέρασαν, οί ευρωπαϊκοί πόροι σέ ζεστό χρήμα, εισέρρεαν αφειδώς καί τό ένα μετά τό άλλο τά Κοινοτικά «πακέτα», έστω καί διασπαθιζόμενα στήν κατανάλωση, κράτησαν τό ΠΑΣΟΚ στήν εξουσία επί είκοσι περίπου χρόνια. Σήμερα, όμως, η Κυβέρνηση έχει χρέος νά υπερασπισθεί ακόμη καί εκείνα τά οποία κάποτε πολεμούσε, λυσσαλέα. **Καί δυστυχώς δέν τό πράττει. Η πάντως δέν τό πράττει μέ επιτυχία.**

Ηδη από τόν περασμένο Φεβρουάριο, τόσο στόν βρετανικό, όσο καί στόν αμερικανικό Τύπο, υπήρξαν αναφορές σέ διαβουλεύσεις τής τουρκικής διπλωματίας γιά τόν ρόλο τής Τουρκίας στόν Ευρωστρατό καί ήδη, έκτοτε, η **Νέα Δημοκρατία μέ δήλωση μάλιστα τού ίδιου τού Κώστα Καραμανλή, είχε προειδοποιήσει γιά τήν σοβαρότητα καί τούς κινδύνους.**

Η Κυβέρνηση Σημίτη, παρά ταύτα, **αδιαφορούσε.** Ούτε έθεσε τό θέμα στήν τουρκική πλευρά, από τόν φόβο μήπως διαταραχθεί τό «δημοσιοσχესίτικο», καλό κλίμα μεταξύ τών δύο Χωρών, ούτε βεβαίως ανεκίνησε τό ζήτημα, σέ διμερές καί πληροφοριακό έστω επίπεδο, στά πλαίσια τής Ε.Ε. **Εξύπνησαν οί κ.κ. Σημίτης καί Παπανδρέου αφού όλα σχεδόν είχαν τελειώσει καί συμφωνηθεί.** Καί τό αποτέλεσμα, τελικά, ήταν μιά ολιγόμηνη αναβολή, γιά νά συζητηθεί τό πρόβλημα στήν ισπανική προεδρία, γεγονός πού καθόλου δέν διασφαλίζει κάποια θετική έκβαση.

Οί ευθύνες τού κ. Σημίτη είναι ιστορικές. Καί θά έχει προσφέρει πολύ κακές υπηρεσίες στή Χώρα, άν τελικώς «περάσει» τό γνωστό σχέδιο. Αλλά θά έχει επίσης **οριστικά ματαιώσει καί τά όποια θετικά στοιχεία προέκυψαν από τήν επί τριετία, σχεδόν, ελληνοτουρκική προσέγγιση.**

Έστειλα στον ΕΛ.ΤΥΠΟ στις 19.12.01